

פרשת האזינו | ה'תשפ"ז

אסור לקרוא בשעת התפלה | נא לשמור על קדושת הגליון

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת ע"ן חא"י - אגודת ציון

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פרשת האזינו - לזכר את חסדי ה'

"ימצאהו בארץ מדבר, ובתהו ילל ישמן; יסבבנהו, יבוננהו, יצרנהו פאישון עינו" (דברים ל"ב, י')

תחומי החיים:

בכל פעם שאדם מזכיר את השם של הקב"ה, עליו לעשות זאת מתוך הכרה בגדולתו ומתוך הכרת הטוב על כל החסדים שהוא גומל עימו. ככל שהאדם מרבה להכיר בגדולת הבורא, כך מתעצם הקשר שלו עם הקב"ה, והוא זוכה לעבוד אותו מתוך אהבה ושמחה.

עוד אומרת התורה: "הצור תמים פִּעְלוֹ, כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט; אֶל-אֲמוֹנָה וְאֵין עוֹל, צָדִיק וְיֹשֵׁר הוּא" (דברים ל"ב, ד'). פסוק זה הוא אחד מיסודות האמונה. פרשת האזינו נקראת בדרך כלל בימי התשובה, בין ראש השנה ליום הכיפורים או בסמוך להם.

בימים אלו אנחנו עוסקים בחשבון נפש ובתיקון המעשים, אך התורה מלמדת אותנו שחשבון נפש אמיתי אינו מתמקד רק בחסרונות, אלא גם בזכירת כל הטוב שהקב"ה השפיע עלינו. מתוך הכרת הטוב באה אהבת ה', ומתוך אהבת ה' קל יותר לשוב אליו באמת, לקבל על עצמנו להתחזק בתורה, תפילה, מצוות ומידות טובות.

יהי רצון שנזכה להפנים את המסר של הפרשה - לזכור תמיד את חסדי ה', להתחזק באמונה גם בשעות הקשות, להרבות בתורה, תפילה, מצוות ומעשים טובים. בזכות זאת נזכה לגמר חתימה טובה, ברכה והצלחה, בריאות, ישועות ולנחמות, וגאולה השלימה במהרה בימינו, אמן.

בברכת שבת שלום וחתימה טובה
הרב אליהו חיים פנחס שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רוחן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ"ל שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.י.ש כדורי אקבילי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

דיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותית בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רוחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו חזרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניצרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניצרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחמה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זרה שאל בן סילביה
ענית בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
זהבה בת שושנה רייזל

19/09/2026

ח' תשרי תשפ"ז

פרשת האזינו

הפטרה: "שובה ישראל"- הושע י"ד

ר"ת	כניסה	יציאה	י"ם
ת"א	18:05	19:17	20:00
ח'ת	18:22	19:19	19:57
ח'ת	18:15	19:18	19:59
ב"ש	18:23	19:18	19:59

פרשת האזינו היא שירת הפרידה של משה רבינו מעם ישראל הנאמרת סמוך לפטירתו. משה סוקר בשירה זו את תולדות עם ישראל: החל מחסדי ה' ביציאת מצרים ובמדבר דרך התקופות שבהן בני ישראל התרחקו מה' ועד ההבטחה שהקב"ה לא ייטוש את עמו לעולם.

השירה מלמדת אותנו כי הנהגת ה' בעולם היא בהשגחה מדויקת לאורך כל הדורות. גם כאשר האדם אינו מבין את המאורעות העוברים עליו, עליו לדעת שהכל נעשה בחכמה, בצדק, ביושר ובחסד.

פעמים רבות רק לאחר שנים מתברר לאדם כיצד גם מה שנראה בתחילה כקושי או כצער, היה חלק מתוכנית אלוקית שהובילה לטובה גדולה יותר.

אחד הפסוקים היסודיים בפרשה הוא: "זִכֹּר יְמֹת עוֹלָם, בֵּינוּ שָׁנוֹת דּוֹר וָדוֹר; שֶׁאֵל אֲבִיךָ וְיִגְדְּךָ, זִקְנֶיךָ וְיֹאמְרוּ לָךְ" (דברים ל"ב, ז'). התורה מלמדת אותנו שאדם אינו יכול לחיות רק את ההווה. עליו להתבונן בעבר, ללמוד מניסיונם של הדורות הקודמים ולזכור כיצד הקב"ה הנהיג את עם ישראל ואת חייו הפרטיים לאורך השנים.

כאשר האדם נזכר בחסדים שהקב"ה עשה עימו- ברגעי הישועה, ההצלחה וההשגחה הפרטית- אמונתו מתחזקת והוא מקבל כוח להתמודד עם האתגרים והניסיונות שבהווה.

בהמשך הפרשה נאמר: "כִּי שֵׁם ה' אֶקְרָא, הִבּוּ גִדְלֹל לְאַלְקֵינוּ" (דברים ל"ב, ג'). חז"ל למדו מפסוק זה את החיוב לברך על התורה לפני לימודה. אולם יש בפסוק גם מסר עמוק לכל

זש"ק, פרנסה טובה
ובריאות איתנה
לאליהו ניצרי בן ימנה
וגלית בת מסודי

רפואה שלמה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

העלון מוקדש לעילוי נשמת
מרים בת שרה ע"ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה

שואל ומשיב בהלכה - יום כיפור

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'ה ז"ל

מחן הלכות יום הכיפורים?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו פנחס, רב הקהילה:

תשובה:

בתפילת שחרית בערב יוה"כ לא אומרים תחנון וכן נוהגים לעשות התרת נדרים. לא עושים מלאכה בערב יום כיפור. העושה מלאכה אינו רואה סימן ברכה לעולם. מנהג טוב לטבול במקווה בערב יום כיפור (ללא ברכה). מי שלא יכול ללכת למקווה, ישפוך על עצמו 12.5 ליטר מים. אם גם את זה אינו יכול לעשות, ישהה תחת הטוש במקלחת עד שישער כמות של 12.5 ליטר.

יום כיפור לא מכפר על עבירות שבין אדם לחבירו עד שיפייס את חבירו. אדם שביקש מחילה וחבירו לא רצה למחול לו, יחזור לבקש מחילה עד שלוש פעמים, ובכל פעם ייקח איתו שלושה אנשים. אם חבירו עדיין מסרב למחול לו, הוא אינו חייב לפייסו. אם הוא צריך לפייס את רבו, יחזור אפילו אלף פעמים עד שיפייס את רבו. מכל מקום, לא יהיה אכזרי מלמחול. כל המעביר על מידותיו - מעבירים לו על כל פשעיו. חובה קדושה לבקש סליחה מהוריו ומרבותיו. בעל ואישה ימחלו זה לזה. טוב שיאמר בפיו: "אני מוחל וסולח לכל מי שחטא כנגדי, בין בגופי ובין בממוני".

נוהגים להתפלל תפילת מנחה בעוד היום גדול, כלומר בשעה מוקדמת. בתפילת העמידה, לאחר שיאמר את הפסוק "יהי לרצון אֱמֶרִי פִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי" (תהילים י"ט, ט"ו), יאמר וידוי 'על חטא' כפי שנדפס במחזורים. יש נוהגים ללקות ל"ט מלקות ברצועה, כדי שמתוך כך ייתן אל ליבו לעשות תשובה.

ילך לביתו ויאכל סעודה מפסקת. יש לפרוש מכל חמשת העינויים: אכילה, שתייה, רחיצה, נעילת נעלי עור ותשמיש המיטה לפני שקיעת החמה. (מצווה מהתורה להתחיל בכל דיני התענית לפני השקיעה. ראוי לנהוג כך לפחות רבע שעה לפני שקיעת החמה).

מצווה להדליק נרות לכבוד יום הכיפורים. לפני ההדלקה יש לברך: "אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת וְשֶׁל יוֹם הַכִּיּוּרִים". בנוסף, יש להדליק נר נשמה, שכן הבדלה נעשית על נר שדלק כל היום. אין לברך על ההדלקה ברכת 'שהחיינו', אלא רק לאחר חליצת הנעליים, מכיוון שבברכת 'שהחיינו' מקבל על עצמו את קדושת יום הכיפורים. נוהגים להתעטף בטלית לפני שקיעת החמה (כדי שיוכל לברך עליה), ומתפללים את כל תפילות יום הכיפורים בטלית, כדי שיתפלל בכוונה.

הכול חייבים להתענות ביום כיפור. גם נשים מעוברות ומניקות חייבות להתענות. אסור לרחוץ במים ואפילו להושיט אצבע במים אסור. לא אסרו אלא רחיצה של תענוג, אבל אם ידיו או שאר גופו היו מלוכלכים, מותר לרוחצם, מכיוון שאין זו רחיצה של תענוג. לא ישטוף את פניו ולא את פיו. ביום כיפור בשחרית יטוול את ידיו לסירוגין עד סוף קשרי אצבעותיו בלבד. ויברר על נטילת ידיים.

מדות מפלאות

כאשר מרן ה'חפץ חיים' זצ"ל הדפיס את ספרו 'שמירת הלשון', הוא עבר עם בנו בעיירות ובכפרים כדי למכור את הספר ולזכות את הרבים. באחד המקומות אמר דרשן לבנו של מרן ה'חפץ חיים': "תביא לי ספרים ואני אמכור אותם עבורך". הבן נתן לו את הספרים, ואותו דרשן שיבח את מרן ה'חפץ חיים' ואת הספר הנפלא ואמר שבכל בית חייב להיות ספר כזה. בעקבות דבריו נמכרו ספרים רבים. למחרת ביקש הדרשן שיביא עוד ספרים למכור ובהמשך ביקש עוד. כך במשך כמה ימים. בנו של מרן ה'חפץ חיים' פנה אליו ושאל לגבי הכסף שקיבל ממכירת הספרים. הדרשן אמר: "כשאמכור עוד קצת- אביא לך את הכסף". הבן הבין שהוא לא מתכוון לשלם ורוצה לקחת את כל הכסף לעצמו ולכן אמר שלא יביא לו ספרים עד שייתן את הכסף שקיבל עבור מכירת הספרים.

כאשר הדרשן שמע את דבריו, הוא התחיל לגדף ולדבר נגד הרב. בשיעורו הבא אמר לנוכחים שהספר גרוע ואין היתר לקרוא בו. את כל מה שבנה ניסה להרוס. כשמרן ה'חפץ חיים' שמע על כך, הוא אמר לבנו: "עכשיו נעזוב את המקום, כי יש כאן מחלוקת. לא אכפת לי מהכסף". הם עזבו את המקום. בפיו ובלשונו של הדרשן פרצו פצעים והוא הגיע למצב שכבר לא היה יכול לאכול, בר מינן. אשתו הצדקת אמרה לו שזה בגלל שפתח את פיו נגד מרן ה'חפץ חיים', ולכן כדאי שייסע אליו ויבקש סליחה. הגאווה שלו לא נתנה לו לעשות כך, והוא העדיף לסבול ייסורים קשים. אשתו נסעה בעצמה אל מרן ה'חפץ חיים' וביקשה מחילה בשם בעלה. מרן ה'חפץ חיים', ברוב אהבתו העצומה לבני ישראל, מחל בלב שלם ואף נתן כסף לאשתו כדי שתוכל לקנות לבעלה תרופות, וגם בירך אותו ברפואה שלמה. כמובן, ברכת הצדיק פעלה והאיש הבריא.

רפואה טבעית- ברזל והמוגלובין - הדלק שמעניק לגוף אנרגיה- חלק א'

כאשר שומעים בבדיקות דם את המושגים "ברזל נמוך" או "המוגלובין נמוך", לא תמיד מבינים מה ההבדל ביניהם ומה החשיבות שלהם לבריאות הגוף. **הברזל** הוא מינרל חיוני שהגוף זקוק לו כדי לייצר המוגלובין ♦ **המוגלובין** הוא חלבון הנמצא בתוך כדוריות הדם האדומות, ותפקידו לשאת חמצן מהריאות אל כל תאי הגוף ולהחזיר פחמן דו-חמצני מהרקמות לריאות. הברזל הוא חומר הגלם, והמוגלובין הוא "משאית החמצן" של הגוף. **כאשר חסר ברזל, הגוף מתקשה לייצר מספיק המוגלובין, וכאשר ההמוגלובין נמוך – פחות חמצן מגיע לתאים.** כתוצאה מכך הגוף כולו עלול לעבוד פחות ביעילות.

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email
מידי שבוע, שלח את כתובתך
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חזק הגון,
חזרה בתשובה וכו'- נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו חיים
פנחס בטל" 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

האדמו"ר הרב ישראל פרידמן מסדיגורה זצ"ל, בעל ה'אור ישראל'- נולד ב-כ' בשבט ה'תרי"ב (1852) בעיירה סדיגורה, כבנו הרביעי של אביו האדמו"ר הזקן מסדיגורה. כשנולד היה הרך ללא רוח חיים. אביו הקדוש ביקש שילחשו באוזנו כי קיבל את נשמתו של הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זיע"א, סגורם של ישראל. מיד לאחר שעשו כן השתנה מצבו לטובה והוא החל לנשום. אחיו הגדולים וגיסו היו מיועדים לרשת את הנהגת החסידות, אך נפטרו ל"ע בחיי אביהם. לאחר פטירת אביו ב-י"א אלול ה'תרמ"ג (1883) החלו רבינו ואחיו רבי יצחק להנהיג יחד את חסידות סדיגורה. בשנת ה'תרמ"ו (1886) נערכה חלוקת הירושה בין האחים: רבינו קיבל את הנהגת החסידות בסדיגורה ואת חצר אבותיו, ואילו אחיו רבי יצחק, בעל ה'פחד יצחק', קיבל את נשיאות 'כולל ווהלין' ועבר לכהן בעיר בויאן.

צורת רבינו הייתה אצילית ומרשימה מאוד. כאשר הלך ברחוב, גם הנכרים ואצילי הסביבה היו נעצרים ומתבוננים בדמותו ביראת כבוד. נודע כמלומד בניסים. רבים פנו אליו נושעו בברכותיו. סירב בתוקף שיצלמו אותו בשום אופן. נפטר ב-י"ג תשרי ה'תרס"ז (1906). חי כ-54 שנים. מנוחתו באוהל אבותיו בסדיגורה, לצד אביו וזקנו, הסבא הקדוש מרוז'ין. בנו, רבי אהרן, מילא את מקומו כאדמו"ר מסדיגורה, ולצדו נהגו חלק מהחסידים גם באחיו רבי שלום יוסף, רבי אברהם יעקב ורבי שלמה חיים.

סבא (מצד אביו): האדמו"ר ר' ישראל מרוז'ין. **אביו:** האדמו"ר ר' אברהם יעקב (האדמו"ר הזקן מסדיגורה, כיהן כאדמו"ר המרכזי לחסידי רוז'ין). **אמו:** מרת מרים (בת האדמו"ר ר' אהרן פרלוב, בעל ה'בית אהרן' מקרלין). **מרבתי:** אביו, האדמו"ר ר' אברהם יעקב מסדיגורה. **נשותיו:** מרת אסתר (זיווג ראשון- בת האדמו"ר ר' יצחק מבוהוש. נישאו בשנת ה'תרכ"ח [1868]), מרת בת שבע (זיווג שני- בת האדמו"ר ר' יצחק מבוהוש, אחות אשתו הראשונה). ילדיו (מזיווג ראשון): משה מרדכי מנחם (נפטר בילדותו), מרת חוה חיה (נישאה לאדמו"ר ר' שלום יוסף פרידמן ממילניצא), האדמו"ר ר' אהרן (ממלא מקומו באדמו"רות בסדיגורה, בעל ה'קדושת אהרן'), האדמו"ר ר' שלום יוסף (כיהן כאדמו"ר בסדיגורה-צ'רנוביץ), מרת ציפורה פייגא (נישאה לאדמו"ר ר' יצחק מרדכי שפירא מגוואדז'ין). ילדיו (מזיווג שני): האדמו"ר ר' אברהם יעקב (בעל ה'אביר יעקב', כיהן כאדמו"ר מסדיגורה לאחר פטירת אחיו ועלה לארץ ישראל), האדמו"ר ר' יצחק (האדמו"ר מרימנוב), דוד יהושע (נפטר בצעירותו), האדמו"ר ר' שלמה חיים (כיהן כאדמו"ר בווינה ולאחר מכן בארץ ישראל), הרה"צ ר' יהודה צבי, מרת רחל (נישאה לאדמו"ר ר' שלמה פרידמן מצ'ורטקוב), מרת בלומא רייזל ומרת מרים (נפטרו בילדותן). מספריו: **אור ישראל- על התורה והמועדים.**

רבינו לא הסכים שיצלמו אותו. פעם לאחר תפילת שחרית נודע לרבינו שבין הקלויז לביתו עומד קצין צבא שרוצה לצלמו. כששמע כך נמנע מלצאת מהקלויז. כך עברו כמה שעות ולא רצה לצאת מחדרו. אחד מהיושבים כעס על כך: איך ייתכן שבשביל גוי הרבי יאלץ להמתין זמן רב? הוא הלך לשם וגירש את הקצין משם בבוז. הקצין תבע אותו למשפט על הזלזול בכבודו. גזר הדין היה שעל החסיד לשבת במאסר שבוע ימים. אחר שהודיעו לו את גזר הדין הוא נכנס לרבינו ואמר לו: "בשביל כבוד הרבי לא אכפת לי לשבת במאסר, אבל אני מצטער שעל לי לשבת במאסר בשבת."

הרבי הבטיח לו שבשבת הוא לא יצטרך לשבת. ואכן, ביום שישי כשהכריזו את שמות המשוחררים הכריזו גם את שמו ברשימה. הוא הלך לביתו בשמחה. במוצאי שבת קודש אנשי בית הסוהר באו לביתו והודיעו לו שחלה טעות ברישום ועליו לחזור לבית הסוהר כדי להשלים ביום א' את היום השביעי של המאסר. (מעובד מתוך 'ליקוטי מאמרים ושיחות').

איש אחד גר סמוך לסדיגורה. היה לו בחור כבן שלוש עשרה שנים. יום אחד הבחור הפך להיות אילם רח"ל. האיש הלך לרופאים מומחים כדי שיבדקו את בנו, אבל לעצרו הם לא הצליחו למצוא מה הסיבה שנהיה אילם וכיצד ניתן לרפא אותו.

פעם אחת האדמו"ר הזקן, מרן הרה"ק מטשארטקוב, הגיע לחתונה שהתקיימה בבויאן. האיש חשב לנצל את ההזדמנות. הוא נסע עם בנו לבויאן. מרן אמר לו שילך אצל רבינו, בעל ה'אור ישראל' מסדיגורה זיע"א, והוא בעז"ה יעזור לו. האיש עשה כפי שצווה. הוא בא לפני רבינו ואמר לו שהאדמו"ר מטשארטקוב שלח אותו אליו.

האיש מסר לידו את הקוויטל ובו כתב את שם בנו וכן את העובדה שהוא אילם. רבינו קרא את הקוויטל. להפתעת הסובבים אמר לבחור האילים: "אני אברך אותך ואתה תענה אמן על ברכת". הבחור התפלא והצביע על פיו כאילו רצה לומר לרבינו שאינו יכול לדבר ולכן אינו יכול לענות אמן על ברכת. רבינו אמר לו: "אני מצווה עליך שתענה אחר ברכתי אמן". רבינו בירך אותו: **"ה' יתברך יעזור שתהיה לך רפואה שלמה ושתהיה בריא"**. כאשר סיים את ברכתו אמר לבחור: "אמור נא אמן". הבחור, למרבה הפלא, ענה: "אמן".

מאותו הרגע הבחור האילם התחיל לדבר כמי שמעולם לא חלה. רבינו ציווה על האב שיסע תיכף לביתו עם הבן, כדי שלא תשלוט חלילה עין הרע בבנו. (מעובד מתוך 'כרם בית ישראל').

נדהם וסירב: "חלמת על ספה והתאמצת עבורה, אין מצב שאני לוקח ממך את הסכום".

אך לאחר שהתעקשתי, הוא ניאות. רוקנתי את הקופה לידו. ברגע שהמטבע האחרון יצא חשת אכזבה רגעית והבנה שספה חדשה כנראה כבר לא תהיה בעתיד הקרוב, אך מיד התחזקתי בידיעה ששווה להקדיש את הכסף למשהו רוחני ונעלה על פני הנאה גשמית.

למחרת, כשהסט הקדוש כבר שכן בביתנו ומילא אותו באור, סיפרתי על כך לחברתי בעבודה. היא התרגשה והחמיאה לי, ואז סיפרה ששמעה על לוח יד-שנייה שיש בו סחורה נפלאה: "אולי תבדקי שם? ודאי לא ברמה שחלמת, אבל לפחות יהיה לך משהו חדש ומרענן".

בערב, לאחר שהילדים נרדמו, חיפשתי בלוח. פתאום קפצה מול עיני תמונה של ספה פינתית ויפהפייה שנראתה חדשה ממש. בפרטים נכתב: "ספה למכירה, בשימוש פחות מחצי שנה, נמכרת עקב קבלת ספה חדשה. מחיר: 200 ש"ח בלבד".

קראתי לבעלי והוא עודד אותי להתקשר ולברר. צלצלתי, וענה לי אדם אדיב שסיפר שקיבל מהעבודה ספה יוקרתית ואין לו מקום לשתיים, ולכן הוא מבקש מחיר סמלי על הקודמת.

כשסגרתי את הטלפון ומסרתי לבעלי את הפרטים, הוא מחייך ואמר: "לא תאמיני, ממה ששילמתי על הספרים קיבלתי עודף של 200 שקלים בדיוק! תסגרי איתו, ומחר ניסע לקחת אותה".

למחרת הגענו לבית המוכר. כשראיתי את הספה במציאות, דמעה זלגה מעיני – זו הייתה בדיוק ספת חלומותיי: פינתית, מעור יוקרתית ובצבע כהה ומרשים.

בעוד בעלי והמוכר מעמיסים את הספה, פנתה אליי בעלת הבית ושאלה: "איך הצלחת לשכנע את בעלי למכור לך אותה?".

תמהתי, והיא הסבירה: "עשרות אנשים התקשרו לפניך, ולכולם הוא אמר שזה לא מתאים כי הם לא נשמעו לו רציניים. כשסגר את הטלפון איתך הוא אמר לי: 'מצאנו את הקונה המתאימה, היא נשמעת לי הגונה מאוד'".

בדרך הביתה סיפרתי זאת לבעלי. הוא התרגש ואמר: "ויתרת על שלך בשביל התורה הקדושה, והקדוש ברוך הוא נתן לך מתנה ישירה ממנו, באהבה!".

הסיפור מעובד מהספר מאה ושניים סיפורים – של ידידי, הרב צבי נקר. ניתן להשיג ברשת ספרי אור החיים או אצל המחבר 0504124438.

אני אמא למשפחה ממוצעת ורגילה, שמצליחה לגמור את החודש על השקל האחרון שמתרוקן בתדירות, ומתפללת שלא יצוצו הוצאות גדולות שיעבירו אותנו לפלוס למינוס. שנים חיינו כך בשמחה, בידיעה שיש לנו כל צורכנו, ועל מותרות ניסינו לא לחשוב כדי לא להתאכזב.

באחד הימים הוצעה לי עבודה צדדית ומעניינת בתחום שאני אוהבת, עם שכר גבוה לצידה. כששאלתי את בעלי לדעתו, הוא עודד אותי ואמר שהכסף שארוויח יישמר בצד כמשהו מיוחד עבורי. עיני אורו. מיד ידעתי מהו חלומי: ספה פינתית יוקרתית מעור אמיתי.

סגרתי על העבודה והכנתי קופת חיסכון מיוחדת. תוך כדי עבודה דמיינתי כיצד אני מחליפה את הספה הישנה, הקרועה והבלויה שלנו בספה חדשה ונוצצת. בכל פעם שקיבלתי שכר, שמתי את הכסף בקופה באדיקות.

כשהתקרבתי ליעד, יצאתי עם בעלי לסבב קניות שגרתי. בדרך נזכרתי שבני ביקש ספר מסוים, ונכנסנו לחנות ספרים.

התחלנו לרפרף על המדפים, וכשמצאתי את הספר שמתי לב שבעלי אינו לצידו. חיפשתי אותו ומצאתי אותו ליד מדפי ספרי הקודש, אוחז בספר ומתבונן בו עמוקות.

"זהו סט ספרים של שולחן ערוך", ענה כששאלתי אותו. "זה יעזור לי מאוד בהבנת הסוגיה שאני לומד בדיוק השבוע".

ראיתי את הערגה בעיניו ושאלתי למחר. "כמה אלפים טובים", ענה בחיוך מריר, אך עודד אותי ובלב שלם אמר שבעזרת ה' בעתיד נוכל להרשות זאת לעצמנו.

כשעליתי למיטתי באותו לילה, עמדה מול עיני קופת החיסכון, ופתאום הכתה בי ההכרה: אולי אוותר על הספה לטובת לימוד התורה של בעלי? המחשבה על הוויתור הייתה לי קשה, והחלטתי לישון ולשקול זאת שוב בבוקר בראש צלול.

כשיקצתי למחרת, המחשבה לא הרפתה ממני. תוך כדי טיפול בילדים שאלתי את עצמי מה ייתן לי יותר זכויות, ומה ארצה שילדי יספגו בבית – אהבה לספה חדשה, או הקרבה למען התורה הקדושה? באותו רגע גמלה בליבי ההחלטה.

כשישב בעלי הביתה, ניגשתי אליו מיד ואמרתי לו שברצוני לתת לו את הכסף לסט הספרים שראה. הוא

לע"נ

תנצב"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל
הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
אברהם בן יונה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל
אברהם בן רבקה ז"ל
חי יזי בן קלרה ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל
אסתר בת נעמי ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעמה ז"ל
מישא אסתר בת זהרה ז"ל
אברהם בן דינה ז"ל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
הרב מרדכי צחם בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ז"ל
נעמי בת כותן ז"ל
מרם בת בלה ז"ל
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
שני בת אסתר ז"ל
מסודי בת חביבה ז"ל
יונה בן סעדה ז"ל
ברכה בת מרדכי ז"ל
יעקב בן נעמה ז"ל
שרה בת מורביה רחל ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל

הרב שבתי בן אסתר אטון זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
גאולה בת טובה ז"ל
עמירם בן דבורה ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
דב בן יצחק ז"ל
סוליקה בת עשה ז"ל
סלים בן פרח ז"ל
לטיף בן פרח ז"ל
דניאל רפאל בן חגית ז"ל
יהודה בן סעידה ז"ל
עפאת בת השמת ז"ל

ולד יחיא בן יוסף ז"ל
יצחק בן ברוק דב ז"ל
שרה בת נקיס ז"ל
אביגדור בן ג'ולי ז"ל
מסעוד בן יקוט ז"ל
מזל בת שמעון ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
רחל רפאת בת השמת ז"ל
יעקב בן אסתר ז"ל
מאיר בן נעמי ז"ל
זילפה בת רנדה ז"ל
אביבה לוי ז"ל
כל נשמות עם ישראל